

Nr 392.

Av herrar **Ericson** i Funäsdalen och **Johansson** i Sollefteå,
*i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 277, med
förslag till lag om ändrad lydelse av § 2 mom. 1, 2, 3
och 4, § 18 samt § 40 mom. 1 i förordningen om lands-
ting den 21 mars 1862.*

I proposition nr 277 med förslag till ändringar i förordningen om landsting ha föreslagits vissa bestämmelser, som, om de komma till stånd, komma att försvåra möjligheterna att erhålla en fullt proportionell representation i landstingen i förhållande till de avgivna rösterna. Då riksdagen innevarande år uttalat sig för principen, att de valda korporationerna böra vara, så långt det är möjligt, en proportionell avspeglning av valmanskåren, synes det oriktigt, att riksdagen nu fattar ett beslut, som går stick i stäv mot en sådan uppfattning.

Så skulle emellertid ske, om riksdagen formulerade § 2 i landstingsförordningen på det sätt, som föreslagits i proposition nr 277. Enligt nämnda förslag skulle i varje valkrets utses minst 3 och högst 6 representanter. Men i vissa fall skulle även tvåmansvalkretsar tillåtas. En sådan anordning medför, att den proportionella representation, som man vill framskapa, ej kan åstadkommas. Skall en sådan representation nås, fordras större valkretsar.

Med hänvisning till denna motivering påyrkas alltså,

att riksdagen måtte göra den ändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 277, att valkretsarnas storlek såväl för stad som landsbygd sättes så, att minst 5 och högst 8 landstingsmän väljes samt att undantag häri-

från, innebärande möjlighet att åstadkomma valkretsar med antingen mindre eller större antal landstingsmän, medgives endast i det fall att inom ett landstingsområde de befintliga städernas samlade invånareantal ej tillåter en representation av 5 landstingsmän eller, med avseende på valkretsar på landsbygden, befolknings-siffran inom en domsaga lägger hinder i vägen för tillämpande av dessa föreslagna bestämmelser.

Stockholm den 25 april 1918.

Christian Ericson.

C. O. Johansson,
Sollefteå.
